

det i sin Orden, at han derfor kan fordrø et Vederlag, men der staaer, at det skal være et „billigt“ Vederlag. Nu er det ganske vist ikke min Mening, at Vederlaget skal være ubilligt, men jeg troer, at naar det bliver vedtaget, at der kun skal gives et „billigt“ Vederlag, vil Følgen deraf være, at Mange betragte det Gæle som en Ubethdelighed og derfor give Barberen kun nogle faa Stilling, hvad der efter min Formening vilde være høist uheldigt, naar man betænker, at de her givne Paalæg kunne blive byrdefulde for Barbererne. Jeg vilde derfor holde for, at det Rigtige vilde være, at det fastsattes, at der skulde gives et „passende“ Vederlag; for andre Statsborgere, hvem det særlig er paalagt at hjælpe Syge og Tilskadekomne, er det ikke foreskrevet, at de derfor skulle erholde et billigt Vederlag; de skulle have et Vederlag, men der staaer ingen Steder, at de skulle have et „billigt“ Vederlag, undertiden er det heller ikke saa ganske ringe. Jeg maa derfor som sagt, holde for, at der istedetfor Ordet „billigt“ indsættes „passende“.

Tscherning: Efter hvad den ærede Minister har udtalt, vil jeg tage mig den Frihed at gjøre ham opmærksom paa, at jeg til Sagens anden Behandling skal tillade mig at stille to Vædringsforslag, hvoraf det ene skal gaae ud paa at hævde Afkomsten til at aarelade og kopsætte for alle de Personer, som nu udøve denne Haandtering uden en saadan Prøve, og det andet skal gaae ud paa at nedsætte Betalingen for den fremtidige Prøve fra 5 Rd. til 2 Rd. Naar den ærede Minister nærmere vil undersøge denne Sag, saa vil han komme til den Erfaring, at rundt omkring i de Dele af Landet, hvor Kjøbstæderne ligge fjernere fra hinanden, hvor Lægerne boe langt borte, der har Aareladning og Kopsætning i en lang Række af Aar været udøvet som en aldeles fri Haandtering, der har Ingen tænkt paa, at der dertil behøvedes nogen Ret, nogen Afkomst, nogen Prøve eller Nogetsomhelst, saa at Loven, saaledes som den her foreligger, for Dieblisset er en stor Indskrænkning, og maaskee den for Fremtiden vil være en ubillig Indskrænkning. En stor Mængde af de Personer, som for Die-

blisset vilde være Medmennesker, ville maaskee, naar de skulle underkaste sig denne Prøve, betænke sig derpaa, de ville vedblive at udøve denne Haandtering indtil videre, indtil de blive angivne af en eller anden Ubindsmand, og saa ville Domstolene være i den besynderlige Forlegenhed at skulle dømme en Mand, som har udøvet en god Gjerning, fordi han var kommen til at forsee sig imod en uheldig Lov; det er Noget, som fleer hyppig, men her vilde det være i høi Grad uheldigt. Det er ganske vist, at det seer ud, som at Loven gjør et Fremskridt, men Virkeligheden er gaaet langt forud for Loven. 3 Egne, som ligge længere borte fra Kjøbstæderne, og som ere lidet befolkede, der er Aareladning og Kopsætning for Dieblisset en aldeles fri Haandtering, som enhver suid og behændig Mand, som har Lyft dertil, kan give sig af med og udøve med stort Held og til Glæde for Lægerne, idet disse derved spare mange Reiser, som de faae slet betalte, idet det som oftest er fattige Folk, der paa den Maade blive hjulpsne; i paakommende Tilfælde, hvor der hurtig skal ydes Hjælp af den Art, vilde det — og det er Noget, som Erfaringen har viist paa mange Steder — være umuligt at søge hen til de Enkelte, som ville underkaste sig en saadan Prøve; det Erhverv, som kan vindes derved, er ikke stort, det er ikke Noget, som kaster Saameget af sig, at Folk rundt om paa Landet paa eengang skulde reise hen og underkaste sig en saadan Prøve, selv om de ogsaa kun skulde give 2 Rd. derfor. Jeg skal ogsaa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at Lægerne ville komme til at staae i en vis forlegen Stilling ligeoverfor dem, der underkaste sig en saadan Prøve; Lægerne ville ikke finde, at de gjøre det med behørig Behændighed, og dog er det bedre, at de gjøre det, som de kunne, end at de slet ikke skulle gjøre det. At kopsætte kunde man gjerne give aldeles frit; jeg veed ikke, om den ærede Minister nogensinde har forsøgt sig i den Kunst, men jeg har, og Intet i Verden er lettere. At aarelade vil jeg indrømme er vanskeligere.

Justitsministeren: Den ærede Rigsbogsmand (Schøler), der fandt, at det Minimum af Bøder, der er fastsat i § 4, er for høit, vilde